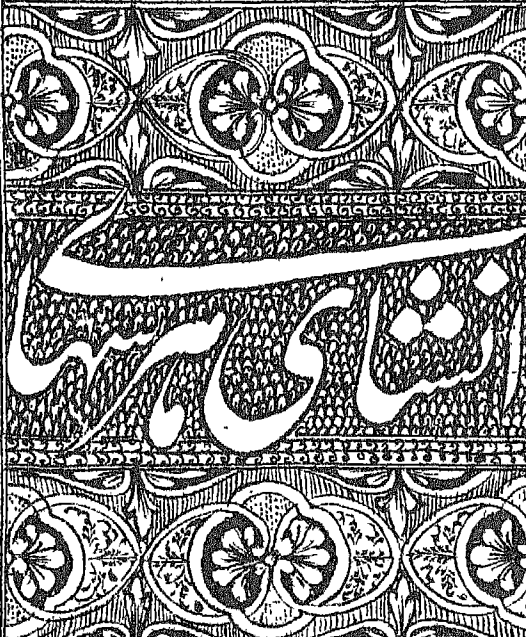

چون صنایع مکینان و صنایع خلایق و مانیان

انشای زیبا در بیان قوانین انشا نگاری خطوط و نویسی مختصر و مفید است

تصنیف لیلیت منشی هر سه صاحب دلاله انباری و صاحب کلمه بی بی محمد مصطفی

در بیان موشی نو که مشهور است در مکتب و محافل

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE2192

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد حمد و شای خالق بچون که انشاء کونین را از و حرف کاف و نون الما نموده و نعمت بر سر در موجودات کشف
برایت بر شا سر راه دین منور نموده و بعد از وی عقیدت گرامی بر سهام او رنگ آبادی و دلالتا بر صاحبان و نگار
سابق تحصیل محمدی بخودت ارباب فطانت و کیا ست التماس می سازد که در ایام طالب علمی چند سودات
بعبارت سلیس و محاورات روزمره با مداد او ستا و شیرین سخن لاله را دها کاش صاحب برو فوق حوائج زانه حال
بخطه تحریر آورده بود و فی الحال و یک خطوط و القاب طبعی مشمول نمود و به ترتیب مدراج این ختنه صابری و نگار و نگار
تخری ساخت ایدون بنابر فائده مبتدیان سعادت انتهای بانشاء هر سهامی یعنی از انهم مشتمل بر پنج باب
شهرت یافت لغات بسور ابدیل عفو نپایان ساخته با صلح لائقه کار فرایند رباعی اگر انشاء ما خواند نیت
شود حاصل مراد دل العجالت در کسر مقبول خالق این رباعی در گفتا غم از عشرت و بهت به باب اول و بیان
منشی گری یکی در نشر دوم و در نظم برای حفظ طفالان باب دوم و بیان حروف زاید و خطوط نویسی و در
متعلق آن باب سوم و در املاات اعلی باب چهارم و در کتابات اوسط باب پنجم در کتابات اعلی

باب اول در نشی گری که نئی شطرازم

بدانکه اول از اغانی عربی و اشعار شذات مهارت حاصل نماید و دوم شعر لفظی که اینک خامه را بر تنجید چهار بکر دارد
 پرستی که قرار یابد از ان رخ تراش دهد و از یک رسیان و ورقم دریافت نماید همان قدر میدان و بان
 قلم فایده نماید و جانب راست چیزی زیاده حصه گذاشته شکاف دهد و حواشی و بان خامه را خوب پاک
 و صاف نماید و جانب دست قلم چیزی محرف دارد و سوم در ابتدای پشانی نامه خط مستقیم بصورت
 بکش چهارم افتاد حروف کم کند پنجم بین اسطر بر ابر باشد ششم اگر خط بجانب اعلی نبویسد کاغذ را بعض
 و کشاده سه نامه زیاده بگیرد و در بر مسامی عرض کاغذ میان سطوری و مجیدگی متوسط و براس
 در صوابی بر عکس بزرگ هفتم تا آخر سطر راست اکل بلندی نماید و دست هشتم القاب و آداب مناسب
 مکتوب الیه باشد نهم از کمر اوصاف دعایم پرهیز دارد و هم از تحریر الفاظ کمر پرهیز دارد و الا بجای موقع
 مناسب البته جایز است یازدهم از کلمات سخت و ضعیف جدا یابد و دوازدهم عبارت خط اول تا هفتم
 نامه چست و صیغ باشد سیزدهم از الفاظ اضداد یعنی لفظیکه مشتق بر معنی مع و ذم باشد تحریر از چهاردهم
 کشتش و اتصال حروف حسب موقع متنا باشد پانزدهم از نقطه کشید و اعراب پرهیز نماید شانزدهم در نامه
 بزرگ عبارت ظهیری و سطوری و محرف مندرج نسازد هفتم بر مسافت دوسه یوم نامه بدون این
 تاریخ روانه نکند سیزدهم بعد از نوشتن نظر ثانی بکند نوزدهم بروقت اصلاح و حک حروف خامه را بگوش و از
 بشتم و حروف القاب بجای نام چیزی بیاخذ گذاشته اسم صاحب شوکت بر بالاسه بیاض بنویسد
 و اگر نوکر کمتر باشد در بین اسطر مندرج نماید بیست یکم در نامه و شش نام قلمی نسازد بیست دوم بجز هفتم مضمون
 چیزی خاک بگیرد بیست و سوم بر نامه که مرثیت نماید عنوان تحریر نسازد بیست و چهارم نامه را بر زمین انداخته
 حواله قاصد نماید بیست و پنجم اسم مشهور و معروف خود بنویسد که مکتوب الیه را بخوبی بداند باشد و در نامه بزرگ
 خود را احقر کمتر بنویسد بیست و ششم از غائب حاضر نباشد یعنی غائب را مخاطب لفظ تحسیر نسازد

بستج هفتم تراشیدن یک گوشه نامه واجب الاخط یا گوشه برای عدد و مزب بستج هشتم در نامه زان
و کذا الفاظ و مشتقاق و از روی ایشان قلم بند ساز و بستج نهم اگر در نامه سلاطین و ملوک مذکور مبالغه
و استغاثت بنویسد لازم نیست سنی ام محرم اسرار و راز و کاتب و مکتوب ایسه باشد عبارت ترششی گری نام

بشیری

لازم آمد شرط سنی منشی گری
اولین کن یاد اشعار و لغات
شرط دوم خامه می سازم بیان
خامه را بگذارد بر هموار سطح
آن رخ اورا بگذرد لک کن تراش
و در آن یک رشته پیر خامه چیست
زیاده حصه را گذارد سمت راست
حاشیه خامه و بن را پاک کن
سوم و در آغاز پیشانی خط
در چپ ارم حرف انفا کم کن
ششمنی خط جانب اعلی نویس
سطر هم باشد کشاده نیز سر نامه زیاده
در چپ اوئی را بر عکس اعلی نویس
بسته القاب آواب اشقیق
گر کرد و صفت بنویسد و عا
گر شود موقع بنویسد و در میان

نظم می سازم بر اسه آگهی
نیز بمثلات فصیح چون نبات
تا که راز مخفی اش باشد عیان
هر که جا ماند قسرا را بوسط
از قواعد خوب باشند این تراش
آن قدر میدان دهان و اندر دست
تا شگاف خامه آید خوب راست
رست قط چیزی محرف چاک کن
چشم حق تعالی بکشد بالای خط
تجلی بین السطر هموار کن
عرض کاغذ زیاده دارد و خوشنویس
عرض کاغذ کن میان در مساوی زیاده
مقتضی ماند سطر هموار تا آخر انیس
نیز باشد حسب رتبه ای رفیع
تا اختلاف شرط نه این مدعا
از ذکر لفظ در شرط و هم باشند زبان

یازده از کلمه است و ضعیف
 دوازده در خط زاول تمام
 سیزده از لفظ اصدا و درج
 چهارده کشش و حروف اتصال
 پانزده اعراب از نقطه حشر
 سطر در حروف کزنویس
 یازده قلمی عبارت نظری باشد خط
 او شش خط هفتده تاریخ بوده و
 نوزده هنگام حرف اصلاح یار
 ششده بستم جایی نام این گزاف
 گزاف نوکر و کمتر اسمی شفیق
 بیست یک در خطی قلمی مکن و ششم
 بیست سوم مهر بر نامه کن
 ششده بیست و چهار نامه را به
 بیست پنجم اسم خودای هیران
 در خط اعلی و اکسرای این
 در ششده بیست ششم یاد
 بیست هفتم گوشه خط کن جدا
 بیست و هشتم در خط زین و کزاف

کن خذر گریا و ماندای شریف
 مندرج کن لفظهای خوش کلام
 کن خذر از لفظ بر معنی درج
 حسب موقع حرف را کن اتصال
 شانزده در خط منطی در سطر
 این خلاف عقل باشد ای این
 بر سافت و در تاریخ برسان نام
 هیزده خط را نظری کن ای شویار
 نیز یک حرف قلم بر گوش دار
 بر سافتی نام بنویس افتخار
 در سطر بنویس اسمی ای رفیق
 بیست و دوم بهر خط گذار و فک
 اندران تحسیر بخوان را کن
 بر زمین بگذار قاصدا را بده
 مندرج کن چونکه مشهور جهان
 اسم خود را احقر و کمتر نویس
 لفظ غائب را مخاطب افتخار
 چهار گوشه خطی دشمن سزا
 آرزو او نشان کن قلمی بدوق

بست نه و خط سلاطین و کتب شرطی ام باش از کتب ایام شهرهای شتی نهایت خوب اند هر که بند در عبارت نقص این شرط را از کوشش فلکهای اگر تخلص ایچان جوید غور	اول است هجرت کن در خط ملوک رازدان کاتب و هم مکتوب ایام یا و گرساز و کلامی جو شمشیر از عبارت حک نماید نقص حرف نثر بوده نظم کبریه هرهای غور ساز و تا یوز ظاهر که غور
---	---

یاب و و هم در بیان حروف زائده خطوط نویسی امور متعلق آن

ابر از غلط یعنی از لفظ بر است زمین ممراسم از نور صحیح تا به نور خط را آبی از حرف زده درست
نیز که مراد از زین است گزارش و ملازمت از حرف زده بجا اذلال نار و امضا لفظ از حرف
ضاد صحیح نموی غلط نمود درست انجمنی غلطی صحیح

بیان خطوط نویسی و امور متعلق آن اول عبارت حروف املا و کثرت کار نامه نویسی بدیهه کامل
حاصل نماید دوم اوستاد و هدایان باشد سوم فقره با سه فیصیح از کتب عمده یا ساز و مطابق ام
پروانش بنویز پرواز و معاینه کتب قواعد عبدالواسع و غیره از ایداد او ستاد کامل نماید
و صحیح و ساجدی بنشین مضمون مقفله و سلیس وارد و مضمون رنگین را ماده قوی باید و برای کار
روزمره عبارت رنگین کار آمدنی باشد اول روزمره صاف کند بعد شوق مضمون رنگین و گوناگون
ساز و عبارت بر سه گونه است سجع و جزو عاری

فکر از اورات مستقرات و در اس بزرگ و یک دست شایه یک دست باز یک جفت کبوتر
یک سمار شتر و یک قطار شتر یک ضرب بند و یک ضرب توپ و در یک کله یک راس اسب
یک راس گوسفند یک منزل بمل یک منزل کاظمی یک منزل جوی و اگر یک مکتوب ایام باشد در آن

اگر دو باشند دام فیضها چنانچه به همین طور سه درجه را کاتب از فهم دانش خود در ادامه بنویسد و الله
و همیشه و کمال را الفاظ دام ظلماء و اگر دو چار مثل عمر و غیره باشند در ظاهر بنویسد
هر یک یک عشر را الفاظ لافافه که مروج است قلم خدی سازم توحید تعالی بقضای تعالی انشاء الله تعالی
درجه اعلی را لایق با حظه بکمال حظه النور و بنظر فیض مطهر و تجریت فیض و رحمت خالق بگذرد و عز را بد
و مشرف باد بر آبی درجه اوسط بسامی خدمت و تجریت الطاف و رحمت و بکرامی خدمت سلطان
موصول باد مفتوح باد و بتأیید درجه اولی بمطالعه ساطعه بپاس خاطر سعادت آثار و بمطالعه ساطعه
فلاں برسد و بعد اعتناء تمامه غرضی البدریه نوشتن هر درجه را سه بار است فرو کرد هر یک از درجه لطف و کرم
اخبار را به یک سبک را بنویسد و ماوجب اظهار را به دو و یک بیت هم کاتب در نامه حسب موقع بنویسد
بیت اگر شمر و زول تا بگوئی هست و اگر نه سنگ مثل سنگ است و اگر نه هم یعنی هر سه به بیت
فی البدریه - فرو نرخت غله مرگ هر یک نیز آب و این کلمه غرضی باشد چنانچه

باب سوم در مراسلات اعلی

بخدمت اخی صاحب نوشته جناب اخی صاحب ساریه اقتضای این مقدار در ظاهر البدریه است
شروط تسلیم و کورنش بجا آورده لکن خدمت فیض و رحمت می شود و بنظر بیست اخبار با جبر جناب
صمدیت بوده ملتجی صلی الله علیه و آله و سلم در خدمت ایشستم بر در عرصه موفور که از حال جناب بی خبرم
ورز که فکر مضطر و عرض احوال خود است در آن کمال صحت و سستی و آن نسبت از آنجا
که دروغ دل از فیض می رنگین و شرباب الصالحین پیدای شود و در مرغ فرشته گذشت از سیر کل
و گلشن و بوی احسن پیدای گردد و تیر و زنجار لاله کشن بر لب بنده را و الدین و درین بسیار
مضطرب فرمودند و لمحاظ برگی و بزرگداری شان بخیال سرور دل و در مرغ مسروره تقاضای
شرم جهانی هیچ گفت باند زبون خانه درآمد و بدستور قدیم خوب ماند و طره بران امر و طفلک و الله

سبقت عموم صحن دروازۀ بزرگوار کاتب سے رفت چند دست طایفہ سزانش زده به بدقماش
خودکشان کشان کشیده مظلوم گریان گریان با چهره متوهم و سر در چم نهانہ آمد و در بان
بعد تکیه و تفسیر و سخت دست الفت مترم و مستلی پیش خود گذراند آنجا که از دوستان آنجا
جانبین برابر بر چه صلاح دولت باشد اقامت فرما

بخدمت پیر پیر صاحب نوشته پیر پیر صاحب دریا نوال فیضان با کمال مظهره العالی
در یکسوی موج خیز تسلیم تسلیم و تعظیم عظیم بیادری بر دو دست سبز چو شناوری نموده بعضی
سبک ساران کنار و ریادل موج منزل می رساند از آنجا که در کمری خدا و خل کسی بنده نیست
که در با جان را غافل و نهائیر موجود و قصایان را آل و اولاد و مسدود و بیدان کس طرفان را
دولت و حکومت می بخشد نوازش نامه فیض شامه یکم تماش و استوار شادی برادر عزیز
بجوانان احمد با سنی سرخ و شکم در از قامت دوازده پست بازو آریخ دست انملک گنج
نه صورت نه جمال نه عقل نه کمال نه علم نه علم نه رجولیت نه سهولیت محض عین و در و فرود
در گرداب اضطراب انداخت پس معلوم شد که جناب عمده جو بجات خود این حوصله موقوف شد
وده سال و وقت گذشتند جناب بر روز و پیرا رات دارند کسی عملی در جهان است
خاصی را ایمان است چنین می گویند که یکله سپهر بر خود می بیند این لمن هم الیه زیاده بکند
بخدمت والد ماجد نوشته جناب قبله گاهی صاحب خداوند اکیان مری میچکان و ام افضا له
تبدیر آوری مراتبات مایهتی معروض خدمت عالی در جنت می نماید احوال فردی بعضی سبقت عای
صالح مزاج فیض استراحت مقرون احوال است و در روز و در وعظای نامه فیض شامه سر فراز و ستار
گردید و بعضی بخوبی حاصل شد کوالیف اینجا بدین صورت است که بتاریخ سنه و هم شهر حال نیلام
موضع خرم نگر زمینداری بسیار سنگه علاقه چندره از سرکار ذوی الاقدار شهمه چکان شد لهذا اینجا جناب

عرض پرواز هست که رقمه سماجی بعد از مبلغ دو هزار و پیم بر دست آورده از چهار روز پیشته در خیابان
آزاد از چنین وقت دست نخواهد داد بوجوب قول مشهور که وقت از دست رفته تیر از مکان بسته باز نمی آید
درین محلی توقف صلاح دولت نیست زیاده چه عرض نماید

محکمست مرزا صاحب نوشته مرزا صاحب فیض رسان افتخار بخشندگان و مملکتکم بیدار
مراتب دولت خواهی و تشویق لوازم خیرگانی و تعلیم اجراض بهر اندوزان محل مبارک منزل
سے رسانند و مشکویر خیریت ارجا بوده بطبی صحاح افرصه عالی دام اندرگاهش هستم خود دولت
در زیر لیل غلیل خدا سے عرض و در یک ساعت به مقتضای حوصله بلند مبارکادت تشریف
نمودند و روز بشارت فیض اشارت سامع افروز گردید که از حضور پر نورندگان عالی دام ملک
دارینگی کچری دلغ تصحیح ملج و متسلط گردیدند و بسیار بخش قیمتی مبارک و دولت روز افزون
گرداناد و بندگان دامن دولت را بسیار شادمانی و هزار کارانی حاصل شد پنج راس آسان کترین
سعدت بندگان متعالی پنجم مبلغ پنج هزار و پیم آمده بود اگر اسان مذکور بمشاهویش قرار کوکثر شایسته
توانند پیش خود کار دارند و نه مبلغ پنج هزار و پیم را بست و پنج راس اسپ خرید زود حاضر شود
امیدوار جواب نوازش است

بخت دست بجزر شد نوشته پروم شد بر جی سلامت سر و تسلیم قدوس بجا آورده عرض
بجانب مستر شوان حضور برای نشووری رسانند و سرفرازی غلام ماه صیام بود آخر شد
و انتظار سی دام باقی ماند حالا بوجوب حکم سابق این گنہ کار عصیان آثار از عذاب دوزخ
بمقدم قدم هدایت لزوم پاک فرماید که از سر فرم ساخته و بعضی فقیح گنہ خود را فک کرده بجات نماید
حاصل نماید زیاده فضل است

برادران و اعراب از اخوت بی نشان بید روزان الامان رحمان دست بر کاتہ کترین را کترین

از بلین موری خدا آفریده اگر تسلیم نکند چه کند و تعظیم ندید چه دهد و غرض که التماس بر آن است که جناب
بعلت غبن خراج جنگ لاهوری در سرکار کرکس سبب بود در جناب عذر که در مذکبه بستانهای که در
بیست و پنج نفیس رفتند من از کجا فهمانم و این رو بکاری بر پیش ماه و ابر مانده جمله کار کنندگان به سبب مبلغ
چهل هزار و پیرایه ملی معلی قرار میدهند فدوی بموجب ابر و خود بدولت خانه خاک کرده در سرکار
نزد جمع نموده در آن سال بنیاد فریاد و در دیگر خانه آمدند همچنین دیگری نیست همچنان افتاد
بر سرم است مرگ بر سر رسیده و احقر از آنجناب هفت بار عرض ساخت که مبلغ بیست و پنج هزار و
غرضت این آنچنان می شود آنجناب غلطک نگرفتند پس نوبت جواب چه رسد معلوم شد که مرگ
فدوی می خوانند که زرتسک حقیقت هشتم شده رود در عین حقیقت بنیاد دشمنی محکم که در مذکبه
مشهور است که کوپنی پاپ دو کم گفتم - امروز عرضی خیانت و امانت و بیانت آنجناب به نشانده
تمام دعوی از خود بخاطر گذرانیده و اوم سرکار خاکسار را مخلص بخشید و در روز بخانه خواهیم آمد و بر
احضار جناب حکم رفته حاضر بوده بدستور ذلت خواهند کشید زیاده چه عرض نماید

نوعی داشت جناب خداوند نعمت فیاض زبان بسیار بخشش کمستان حاتم دوران دم اقباله
بوز عرض ————— میرساند عرصه و از ده سال گذشت

که فدوی بعلت باقیات تعدادی مبلغ پنج هزار و پیرایه تاوان جمع سنگین امیر زمان نوازش است
و بسبب جمع و سبب بالا و فزونی شود و در نه بنده زادگان جمع می کردند و من بهین بستاناو
و پنج رسیده بحالت مطلوب الحواس می گذارم و زندگی رانه اعتبارم و هر روز از قضا و عدوی آم
و بدعای دولت زندگی آخری شمارم و همین ندایی می بر آم و فریاد که بیست و یک عمر لبریز است
و لیکن رادم آخر چه جاسه پیر میز است + خداوند نعمت سلامت که چه عروس و رسیداری نیز
و لا غلام به پیری رسیده پرواسه زیور و از اگر زیور بهوشد عورت پیر بدانی شود

مطهرین عالم به هزار تیر از آمدن دوستان صرف مبلغ هزار روپیه فراهم نمایند امیدوار فضل که هست
که بشهرت منظوری دل دریا موج از حضور میروانه مخلصی عنایت شود و در نه در صورت غیر این بدو پی
بصرف مرگ صرف خواهد شد زیاد چه

بخیرت گورو صاحب نوشته گورو صاحب دافع امر از حقیقت برنج مورت برینا او تارسله الراج
بعد ادای آداب ماوجب و یا لاکن که وزیر خزان تبت و تمنای حصول قدوسیت بآگو
که وسیله جلیله سعادت و مغفرت دینا و آخرت است معروض می دارد که احوال مع جمیع و البنگان
طوری که گذشته و می گذرد مستوجب شکر است و نوید صلاح فراج و مانع عشرت استراج انجبت
سری مهادیو سوامی مسألت می نماید از روزیکه هنگام قصه و فساد باهم بر پا گردید از ان زمان
بسبب مخالفان چنان مصیبت لاحق مانده که چه عرض نماید و یک روز در خانه مع متعلقان
نشستن مشکل افتاد بجا پریشان و متفرق ماندم حالا بوقت مقابله دشمنان نقصان
بی پایان بوقوع آمده غرض که از ایشان را آن مهاراج حفظ آبرو شده از چند بی بجا نهشته ام
گرم بسبب چند وجوه و بعضی کلی نیست و مبلغ دور روپیه نذر آن مهاراج ابلاغ داشته
امید که قبول فرمایند و از حال صحت ذات بزرگات و قیام و خیریت متعلقان اطلاع بخشد
که رفع و سواس شود و تسلی کلی بهم رسد زیاد چه شفیق و مدظل رافت و محظوظ و کامیاب
بخیرت عمو صاحب نوشته جناب عمو صاحب مغز زمان مری باچچران دام افضا لکم
سر عجز و انکسار کنم کرده تسلیمات بالوف تعظیلات بجا آورده معروض بخیرت عظام کرام می گرد
کوائف این دیار از فضل غفار قرین شکر است و نوید محترری مزاج آن والا اقدار از دورگاه
آفریدگار عینیکو خواشکار بیدر عرصه بسیار و استظاری شمار والا نامه آن سرایه افتخار ملوک و بیگانه
خاکسار و ریاب عظم احضار محبتام گویار محب بچو کمار شرف اصدار فرموده مغز و سر برین

وازمنہ میں فیض مشعون فدوی اطلالی یافت ایڈوکیٹ گارن والا تبار راہین غبار پوری بیکران
و کرم گستری بے پایان و اسما سلامت دارا و کتسکینم از انست جناب من بطرف کو الیاء کا سہ
عازم ہم نشینم شخصہ کینہ و نسبت حاضری احترام مقام مذکور ظاہر نموده ورنہ چنین قصور
ازین بے شعور بطورہ آمدی و خاصہ ہی رحمت فرمودہ سبیل سابقہ بسیار بہتر از الیاء بود کہ ہوتا ہوا
اقدام خام طاقت کلام نمی دار و کز لک با وجود آمدنی ویش دیدہ کجالت انتشار سے شود
ایرون این فدویت شعار امیدوار کہ براسے یک کار از سر کار دولت بار برای یوم چہار خشت
در عہدہ ہفتہ از قدوم فیض لزوم بہرہ مند فرمایند و ام حاصل قدوم سبب سعادت و خوش از ہر
صحیفہ کرامت لطیفہ سرفراز و ممتاز می فرمودہ باشند زیادہ چہ عرض نماید

جناب انجی صاحب، مجمع فضل و نعم منع فخر و کرم مدظلہ تسلیم بعد تظلم بجا آورده عرض بہت
والا در حبت می نما در و کز اداین سوا فیض رب العباد بخیر و مروت تندرستی فراخ فیض آتاج
مدام از درگاہش نیکو مستبری ستہ قطعہ عریفہ با مید صرور صحیفہ الفاخر لطیفہ مشعور حجت افرید زنجیر
ارسال خدمت ساختہ بودم مگر ہنوز بعدم و رد و الا نامہ فیض آتو و کز انتشار بسیار آتو
چند روز چند از احاطہ تحریر بیشمار دامن گیر خاکسار است لہذا باز عرض برد از خدمت و الا نامہ کہ بہرہ
حال صحت ذات والا صفات مع جمیع اصاغر و اکابر جو الہ قلم جو اہر قلم فرمایند کہ موجب عز و تہ
این گنگار فدویت شعار متصور و درینجا سرخ غلہ گران و کیوت بارش باران نگرینہ عہدہ
مستثنی گشتہ کہ یک قطرہ از آسمان محکیمہ اکنون جمیع کاشکارین دیدار میدوار اقطار امطار
کہ براہ بہر گیتی کرم گستری از اصدار صحائف شرافت مغرور باہی سے فرمودہ باشند کہ تسکین
این مسکین ازان حاصل بودہ باشد

جناب اخوان صاحب قبلہ سبب دوران و ام اقبالہ بعد بجا آوری مراتب تسلیم بعد تظلم بجا آوری

حرمِ حمکہ خیریت جاہن حاصل از عرصہ قریب ہفت سال این فریبتِ خصال را دور اس
 باد رفتن رنگ سبز کھار از عرب و یار تلاش بسیار گریاہ و جو کو شش بے شمار و تپالی اش
 تا پیداکنار و احقر را بدون سواری نہایت دشواری است و درینو لا بد ریافت آمدہ کہ چو آن
 والا اقتدار اسپ بکثرت برای فروختن دوازده ماہ می آیند لہذا عرض بہا ام کہ نہ در اس باو
 از موچ و شعر صاف و درخبر وئی و تیز روی درست و در قدم ہائی نہایت چست باشند
 بموجب موضوعہ بالا خریدہ اطلاع فرمائید کہ از پنجاسائیس مع مریدان و بلخان روانہ خدمت
 لب بطلب بکشایم و رجا کہ تا حصول ملازمت گرامی نفع از ورود والا نامحبات مفروض و ممت از
 می فرمودہ باشند کہ تسکینم از انست زایدہ حاد بہ

بخدمت خسرو کمان نوشتہ جناب برادر صاحب مجمع فضل کرم فتح تفضلات تم دم از
 بعد اداسے آداب با وجب عارض دعا است رو خدا و این نواح بھمن استعدای صلاح افزا
 مقرون شکر از دستان است از عرصہ چند مدت بعدم ورود والا نامہ فیض آلود لیل و نہارت روز و متشا
 و با انتظار اصدار صحیفہ آن والا اقتدار دلم سہ از صند درین روز با بھوانی دین زہار دار حاضر حضور
 کرامت گنجر می شود رجا کہ انکوائف صحت ذات ستودہ صفات و فیوض شریف این نجیب را
 سرفراز و ممتاز فرمائید کہ رفع نگرانی و حیرانی خاطر م شود و عرصہ دو یک روز سپرے گردید
 کہ از جانب مغرب چنان باد تند وزیدہ کہ نقصان غلہ و درخان پے پایان بوقوع آمدہ زبانی
 نامبرودہ مفصلاً و مشروحاً روشن را سے فیض پیرای خواہ شد و آئندہ تا حصول نعمت ملازمت
 کیسب خاصیت از تفضلات آن خداوند نعمت امیدوار کہ از اصدار صحائف مشعر کو ایف
 معزز و سر بلند می فرمودہ باشند کہ اطمینان این ہیچمان از ان حاصل الملائمات خمس شوم زیاد
 بخدمت گدو صاحب نوشتہ جناب گدو صاحب محرم از حقیقت بخشندہ اعزاز و نعمت

بر مروت بر معاد و تار و زلف انگار جل سلمه المراج و مظلوت و پر نام بجز تمام بجا آورده ملتقم خدمت
فیض و رحمت می شود که آن این هیچان بعضی است معاصی صحاح مزاج آن فیاض زمان
مقرون شکر بجاوان است از دست مو نور و عرصه نامحصور با وجود ابلغ سه قطعه عریضه انکسار
بعدم اصدار نوازش نامه آن والا تبار طبیعت این فرو می را کمال انتشار و دینو لایما که نوار
تا بهشت بجا رفته بجا رفته حتمی که نوبت طعام برای نام رسید که اکنون از فضل بسو ناطق شوم می
و کمال آن مسالاج طبیعت و بعضی آورده یقین که عریضه شصت و تقویت کامل حاصل شده
خواهر رفت حالا عرض بغرض دریافت احوال تندرستی اصحاب امر به اقدس و نیز صفا و کبر است
ایست که بغیر ملاحظه عریضه بجا غور بر عذرات مروضه بالا فرموده از ورود صحیفه شریفه مغرور و شریف
فرمانید که اطمینانم گردد و آینده هم براه مریدانه از صدور نوازش نامجات تفخاریات ماه بجا به بالضرور
مغفور و مباحی می فرموده باشند که سکین این فقیه متصور از است مگر عرض اینکه یک مرد پشیر
نزد احتساب و نحوه و رونق افزود گشت ایدون ضرورت دیگر مروت نمازده اطلعا مگر عرض

رسانیدن یا ده چه عرض نکند

بخدمت بزرگواران نوشته جناب برادر صاحب افتخار بخش کترینان دم ظلمت بعد گزارش
مراتب تسلیمات عجز سادات منظر مدعا است مسجود و مشکور و خیریت اینجا بوده بختی صحیح از جبهه
اقدس مردم بزرگوارش هستم از ورود والا نامه شریف این نیجت مغرور گردید از تعالی عالی هم
مردم باین نوازش و کرم بهر مظل که ستودار که بهر صورت طاعت این فرو می ازین باشند
حسب ایامی محل حال منظوری شادی استفسار نمودم جناب لاله مانک چند صاحب اقبال شادی
و اجازت ترسیل رسم بچهلان ماه بسیار که می فرمایند از نقل صحیفه جناب مدو ح الباع خدمت
بما و بسیار که قبل سرفته از ساعت معصوده رسم بچهلان بزرگوار واک مطلع فرودن ازین صورت

و از انجناب امید نوری است که آنرا این کار بخوشنمایی بسیار سرانجام خواهد یافت زیرا که انجمن این
 حصیرا حقیر متصور و از معاینه نقل خط جناب محتشم الیه هم صحت ظاهر هیچ دوسا و عا گوئی بام
 که نارالین سرانجام این کار بخیر و خوبی رسانند و عا سحر و نیم شبی ام مقبول فرماید و این
 امید آنرا هم که دائما از صدور صحیفه انکار لطیفه معین زودتر هم فرموده باشند که یکم از است
 اطلاعی عرض پر و از شدیم پناه به شرح وید

بخدمت خسرو کمان نوشته جناب برادر صاحب سرایه عظمت بختند و عزت
 و ام فیض هم بید گزارش مراتب تسلیم واجب التخلیه مظهر عا است سپاس بقیاس بدرگاه
 قاضی الحاجات که حالات اینجا بخیر و نوبت صحت و ری شایع منظر لطیف ذات مقدسین مع جمیع
 خرد و کمان از درگاه و از دوجان کسوسول و مامل از دست و افرو عرصه شکا به هم تکلشاف
 احوال اصلاح امر به انجناب شبانه روز و روزگوناگون سپاس ممل است امید که براه بند پرور
 خطای خاک پای معاف فرموده از کیوت تندرستی و بهیچ فرماید که تسکین کرد و در ابلاغ
 عراض قصور ازین بے شعور باعث چند امور و این بیان به خیر الماضی لایب کردین و لانا از ان
 جناب لاله رام پر ساد صاحب می این چه چهران براس دریافت اقزان ممل و در باب سلی
 قشق شرف صدور فرمود و این هم در سطور فیض انجمن منبر بود که بوجه ایام نامحسن مودم شد
 ملتوی دشم این امید از قات و الا اندام که به بگری از جواب با صواب معروضه اطلاع
 و آگاهی بخشیده بام بصدر صحیفه افتخار این خاکسار را معزز و ممتاز است فرموده باشند
 که تسکین صیغ و کبیر و حقیر از ان متصور واجب بود عرض نمود

بخدمت بزرگوار کمان نوشته جناب برادر صاحب سرایه فضل و کمال دم اجلاله فرق کسا
 با ظلمار مد عا ختم ساخته تسلیم بصدر تکریم بجا آورده عرض رسا ام از فضل غفار و خیر عرافیت

و نوید صحت و اعتدالی مزاج عشرت ان مزاج از حضرت پاک پروردگار نیکو مسالت سے نمایاں درین ایام
فرخنده فرجام و راه اساتذہ روز چہار شنبہ ساعت پنجمین قرة العین سعادت نقش ہمیش بخش جو
زادہ اندر عمر قرار یافتہ اندام شمایا معمولی و مبلغ پنج و پوہ نقد صاحب کا لکھا باری ابلاغ خدمت است
امید کہ براہ مریانہ آنجناب مع جمیع عزیزان از و یک روز پیشتر ساعت معہودہ تشریف ارزانی فرمود
زیب بخش محفل شادی فرحت آبادی شوند و در صورت عدم تشریف فرمودن موجب بیتک این
خستہ تن متصور خواہد شد چہ کہ زیب و زینت این کار از رونق افزوی آن والا بتا متصور و آیند
براہ تفضلات بزرگانہ از صدور صحائف شریف مغر و ممتاز مفرمودہ باشند کہ اطمینان احقر از ان
متصور زیادہ ہنگ

بخدمت حشر صاحب نوشتہ جناب لالہ صاحب خداوند نعمت ابر حجت دام مجرم سر تسلیم
حکم کردہ مشک کہ بحیثیت اینجا بودہ ملحق صحاح امضہ تشریف این نیت تمام برگاہش سے باشند قبل این
دو قطعہ عریضہ ملو بخیر و عافیت و کیفیت اینجا ابلاغ خدمت فائز البرکت نمودہ بودم مگر ہنوز از اجوبہ
مغیر نگذریم زین موجب شام و سحر باعث تفکر پیرامون خاطر احقر اندازین روز با مفہومیر حجام را
مخلص بابر استکشاف احوال تندرستی مزاج آن والا بتا و نیز صفار و کبار روانہ خدمت کثیر التفضلت
کردہ ام رہا کہ از کوائف اصحاب امضہ اطلاع فرمائید کہ رفع و سواس بتقیاس بود و آئندہ تا حصول قوت
میمنت لزوم از تفضلات بزرگانہ آن والا اقتدار امیدوار کہ از اصدار صحیفہ افتخار این خاکسار فرودیت
معزز و سر بلند سے فرمودہ باشند کہ اطمینان ہیچران ازان حاصل بودہ باشد اطلاعا عرض نمود

باب چہارم در لکھتوبات و سہل

محب گیر نگاہ دوست با فرہنگ سلامت شوق بس است گدازوق کہ دم بدم برا سے اعتماد
پیرای مودت نہای واضح باد احوال مخلص بعضی استمدای امضہ آن مہربان مقول شکر از و زمان

بجای

پشک اشتراک با دمی آن مهربان امروز ضرورتی نیست

مخلص با اخلاص محب با اختصاص زاد و بوم آرزوی مواصلت سالی و تمامی هم کلامی مختصر و مفید
 داشته پدیدار میگردد و موجب زمانه بهار و فغان هم آغوش است و پدیدار بوده بدست و جازه برداشتن
 از نچی که جامه سرشت انسانی به تقاضای قوت نادان بر جرم کرم زمانی و رضای آن بانی شاکر
 بالاستقلال غنیمت و آن رحیم کریم است چنانچه بروز یکشنبه بیتی ای که دوشی سودی ماهیسی
 مانند انفس برون مرون بغیر جنت آرام بودن جناب بزرگوار و توله شدن فرزندان بهر خوار و غم
 و هم چنانچه زن گریز بدو شادمانی و زبان مبارک بادی بر لب و لب و لکما کشود پس من و تو را چه دخل
 سبحان العظیمین بزرگ دارا حسنت و نیکمات کی پیدای شوند

من و تو را چه دخل
 سبحان العظیمین

خالص صاحب مجمع اخلاق و کرم منبع اشتقاق اتم زاد و بومایکم بعد سلام غلت انضمام و آرزوی کلام
 مودت الی تمام خلاصه مرام این است و پیروزی پیامی باستماع رسن و آلات آب کشی از غریب
 رسید امر و زباز رفتن رسن و آلات رسن پنج و سیاب گشته مجبور و فرستادن ضرورت صد که اگر کار
 مصرف خود احسان چند اعداد ششهای موج قابل است و پنج دست رسن عنایت شود و کلام
 شکر گزار و غریب خانه با کار و نوازش میفرماید باشد و چه

بخدمت پشک یعنی محمد صی نوشته شکر صاحب مجمع خوبیهایی بیکران و منبع الطاف بی پایا
 زوال الله اخلاص بعد سلام به نیاز تمام و شوق ملاقات که تا روز و لا تحصلی است مشهور در
 محبت پیرا که گروانیده می آید از آنجا که درین دنیا بهار فغان هم آغوش هر یک را رنج و ملال
 مالا مال و شادی مختصر با فضال مفضل و اول الجلال قال قال و درین و لا رنج انتا رنجی است
 تا گریز شرف بهشت شکر این صاحب یعنی والد تو چشم موتی لال چون که کار رنج و غم و دهر چاه گنج
 غم و الموم و دل نیاز گشته چه عوض دارد شام از چنین غم جامه سیاه پوشید و صبح از الموم سیاه

برتن و روی و کف و پشینی هزار و بلبل را آه و ناله در مقام شیراز مرضی خدا هیچ چاره نیست
 اگر اوست السمرقانی و اراوه صاحب در قوه هر آنکه زاد بنا چار بایدش نوشیده زعام و هر می کل
 من علیها فان لبصیر و اختم آن مشفق لهم بر مرضی الهی صبر باید ساخت زیاده چهل صلی و
 منشی صاحب محبت عثمان کرم و فاسی مخلصان را و مودت آز روی اشتیاق ملاق مختصر
 بر اتفاق دهمته بی تسلیم مدعای که اید از فضل داور عالم پرور خیریت جانین عرصه یک هفته منقضی
 که زبانی آیندگان آنصوب نوید خوش آلوب نشا ط افزای قلب این میجر که از دیده دورست
 بمشتر بخیر و عافیت مزاج سراپا استیلاج در یافته خوشی حید و مخمری بیحد حصول پیوسته اندازین روزها
 باز بزرگ یک پرچم قرطاس مشکاف خدمت شده مترصد ام که از کواکب استیقام عمده و صورت
 افزونی تمنازه بوسیله عمده مطلع سازند که انتحاش خاطر شود و از اخبار تقریری عمده معتمد علی حکام
 قوم خبر گیت و نشی صدر که هم پورا اطلاع می ساخته باشند زیرا که مصنون مرتب ساخته و اعلام کنند
 س سازم و بلکه از وصول پارچهای موسوم کایت سما چار آن یار غنوار خوبی آگاه آئینده
 توقع از ذات مودت آیات آنست که تا حصول معافیه حیوانی و مکالمه زبانه از حالات
 امر بنده اودشادی ساخته باشند که المکتوب نصف الملاحظات متصور زیاده والسلام
 خالص صاحب مجمع شفقت و دوا و منبع مودت و استیلا و زوا لطفه اشتیاق معافیه جسمانی
 و مکالمه زبانی که حدی و نهایتی ندارد و مختصر بهر هنگام دهمته مدعا نگاری شود از عرصه پنج سال
 و در اسب بزرگ سبزه فندار خاص عرب در کار مگر باعث عدم دستیابی دلم را انتشار بسیار
 چرا که میله خیر آباد بعد هفت ماه خواهد شد و این نیازمند بدون سواری بیقراری ساعده اگر میله
 مذکور عنقریب بشدی از آنجا خبر دیکره گرفته می آید و مردمان آیندگان آنصوب س گویند
 که بدبار آن یار غنوار اسب سطور بیشتر از و از ده ماه فروخت می شوند و از مشکاف

خدمت سراپا پرکت ام که دور اس بادیا میرا از جمیع عیوب نهایت مرغوب قلوب و در قدم باز
 و تیز روی مانند باد درشت از رنگ سبزه گلدار و بین دو یک سال باشند خزیده از قیثش طلوع
 سازند که از اینجا سائیس مع مردمان و مبلغان روانه خدمت کثیر المنعت فاکم عمره از کایان گرا و حواری
 منشی صاحب مجمع عنایت و کرم منبع توجهات اتم زاد الطاف حکم بعد اخلاف زد و ایدر عقیقه بدرعای پرداز
 امر و وزیر بانی سنج رفعت السد بر یافت آمده که آن مهران کبوتران جمله را شمرده مگر یک کبوتر گم شده
 شخصی دیگر از قضای آسمی مرده داشت آن دو ستندار نشانده جفت پر دار و پر تراشیده
 کبوتران چهار مع یک فسر و موجود اند با طلاع این مورخ در گشت الا پنهان نشان کبوتر خنک
 خوشترنگ که در پروازی شمره آفاق و در بافتن بازی طاق است آگاهی که ای ناساختند
 و شناخت حمام مذکور نهایت آسان زیرا که سفید عنبر سر و تلمها و غیره ده کبوتران و رنگ خنک نمود
 چرا که جمش گلدار و در جفتش ماده سبزی از بس خوش رفتار سر اغش قابل انظار بلکه از تیز تمیز
 می سازم که هنوز دو سه پر خیز پر گداشته دو پروازی تراشیده خواهند بود و کبوتر مذکور کمیاب
 بلکه نایاب و علامه آن جمیع کبوتران بنده موسوم به لوتچیدن و هوما و غیره چیده و از تماشای بسیار
 و صرف بی شمار میباشند و از مقتضای زمانه آفتاب و داع بدست آمدند اگر چه پرنده یک
 پرنده لیکن نزد یک قدر دان این پرنده گان از پرندهان و گیر نهایت پاک و صاف و هوای
 آن واقع خفکان و نظرات طفلان است و شوق این مجبور نزدیک و دور مشورت و توجع کفایت
 کشیده از کواکب کبوتران موجود و از احوال امر به مطلع و زمانید زیاده فضولی است
 لاله صاحب فخر مروت معین محبت سلک الدنای بعد از سلام غلت انضمام که وسیده
 حصول صلت و مکالت است موضع راست شفقت پیرایه باور و یاد از اینجا بطن استغای خیر مزاج
 بخت ابتهاج معز و شکرت نام به اشت تمامه پذیرد و پاک بعد مدت دید و عرصه بعد

در کتب
 و کتب
 و کتب

مع نوید شادی عزیزیم سعادت شما و لاله تانیر سادجو با جیطه و نیرایا است براسه اشتراک برات
 برادر عزیز سطر نسبت را قلم وصول طرب شمول آورد بسیار نشاط و هزار انبساط این مجبور
 که از دیده دور است حاصل شد و الجلال آن محب را همیشه باین یاد آوری بی نهایتا دوم صورت
 مسرور و سلامت داشته بمراتب اعلی رساناد که اطمینان خاطر من متصور را قلم شب و روز بجنبان
 سخن انگاری ملاقات بجهت آیات سجده کنان بود که ناگاه این موقع خوشتر سند دل پسندیرست
 اگر خواسته خداست بشرط آب و دانه فی کلخانه بالضرورت مقام بیخ آباد هنگام روز اسکے
 برات مذکور رسید که یک جلسه خواهم شد بر حسب عصره چه خوش بود که بر آید یک کشته کار و آینه
 تا احصال معالقه و مکالمه از ابرو عنایت نایات مسرور و متبج سے ساخته باشند زیاده
 بسخن و متهمک نوشته بٹھا کر صاحب سر شکر و لطف و کمال آینه حسن و جمال و هم و خانہ
 و لولہ شتیاق ملاقہ چندانست که کمیزان بیان بنماید چمن مختصر برنگام کلام داشته بهای
 مافی الضمیر سے پردازد احوال مخلص نصن استدعا شکفته از بار موت استخراج قسیرین
 دوست و الامانہ شفقت طراز متضمن بخیر و عافیت مزاج سر با اقبال حاج مع جمیع عزیزان
 مع چهار کوزه قند بنا بر این مستند به دست اجداد کیا که روز و دگر مت فرمود از بس محفوظ نمود
 و با دراک افراح مزاج بپشت تازہ و دولت بے اندازه حاصل گردید مشکربان ایزدی
 بجا آورد و اتمام باین التفات یگانگت آن قدر دان را دام از کمالات و عرواات زمانہ
 محفوظ داشته سلامت با حشمت و ارا و شکایت عدم رسی مکاتبات که زیب تحریر سامی بود بجا
 الحال توقف در ترسیل حالات خیریت آیات بروسی کا بخوابد آید و آینه متر صد شفق
 که بنظر تو جهات از مژده خبر خیریت مزاج ماخیز طلبان را یاد و دست دے کرده باشند زیاده بخت
 شوق ملاقات چه تصدیع و

بخی مت ہمسک نوشتہ۔ ٹھا کر صاحب قدردان مجموعہ حسنات فراوان توجہ فرمائی بیکران
 زاد لطفہ بعد اظہار مراسم سلام و رسم اشواق ملاقات کہ زیدہ ہمارم دلی و مقاصد قلبی است
 میرین راسے شفقت پیراے باو شکریدر گاہ پاک پیرو در گاہ کہ دوم تحسیرینا ز نامہ درینجا خیریت
 وارم و نوید تصحیح مزاج لیل و نہار از در گاہ آفریدگار نیکو خواستگار ورین و لا بسلسلہ ہفت پرچہ
 در رسوم شادی کتختہ رائے بر غور دار لالہ رکبہ و یال زاد اللہ عمرہ ترسیل خدمت کثیر المنفعت
 نمودہ شد توقع کہ درجہ پذیرائے یافتہ از رسید آن اطلاع سازند کہ کیسم کہ دو و اندہ پیشہ شہادت
 از عنایت و کرم آن ارم کہ تا مبادعت بمقارنت شہانجا موقوفہ حصول دولت ملازمت با سہیتان
 تنہا نماید از ایراد کرائے رقائم مغاخرت اندوز سہ نمودہ باشند کہ ہر آئینہ اطمینان این نیاز کہ پیشان
 متصور زیادہ شوق

بخی مت ہمسک نوشتہ ٹھا کر صاحب محسن کرم منبع الطاف احم زاد اشفاق حکم بعد سلام
 و نیاز و تمنائے حصول گرامی مواصلت کہ زیادہ از حد است مشہود ضمیر منیر ہر قمر نویر ہنودہ
 سے آید شکریدر گاہ مجیب الدعوات کہ تا تحسیرینا ز نامہ خیریت جانہین نیکو حاصل و متواصل
 صحیفہ سے غیمتہ گرامے ہر حرفش بوسے محبت و کیتا دے میدا پشام جان من اطمینان
 معطر شد و رعین انتظار مع لوازم نسبت کنجھین بہر خودار سہ حادث قرائن لالہ راج سزائن
 رونق بخش چہرہ وصول گروید قلب را فرحت رسانید شکریدر گاہ دلازدہ جہان کج آن کرم فرما را
 باین نوازش بے غمتہا تا روز حشر صحیح و سالم نوشتہ بمقاصد قلبی رسانا و بقول بدیت آمد آن روح
 روان کام روئے اقبال بنوقت من خوش کہ بکام دل من می آیدہ مشفقابروز انہین
 سہودی سستی روزنہا ریشنبہ تلک نور ویدہ سدھاری لال از شہر کہ مشہو از خانہ منشی لالہ کوپال
 آمدہ بود و روز مقررہ بوقت نیم شب گزشتہ قفقہ بر پیشانی نے نور ویدہ متجلی و منور گردا ایندہ شہر

ولید عرصہ دوسرے روز جنگستان را بخیر سے تمام رشتہ کر دہ وادوم زیادہ طاقت گفتگو ندارم
 شما که صاحب منظر اخلاق و قدر دانی و مسرہ اشتقاق عظیم الامتناسی و ام الطافکم بیکدیگر
 حصول ملازمت سرایا افادت و شنیدنی مناسبت و مکالمت کہ لا تعد ولا تحصى است
 مشکف ضمیر بود و تخمیر نموده سے آید بر خیریت اینجا ساجد کیناب صحت بودہ خواہستگار ہی ان
 آنقدر دان وایا از بنا بشن ہستم از بروز عرصہ و نوبت چک احوال صحیح مزاج سرایا ہتاج
 و نیز صفار و کابر با نواز آمدہ موجب کثرت جبرست گردیدہ اندازدین ایام سمیتل جہام راجع لوازم
 نوزید بدن حسب تفصیل محض بنا بر ہندو اکس حال آنجا روانہ خدمت سامی نمودہ مترصد ہم
 کہ بعد ہم خیال قلیل و کثیر و غیرہ اجابت مقرون فرمودہ از احوال صحوری از صبح جمع صفر و کبر
 اطلاع فرمایند و آئندہ توقع از ذات ستودہ صفات اندازم کہ برہ لطف و لگا نکست ہواہ
 از ایراد عنایت نامجات یاد آور و کرم گستر با نیا ز کیشان می شدہ باشند کہ تشفعہ خیرت طلبان
 متصور الانست زیادہ بجز آرزوی مصلحت بہ تصویب و ہر

شما کہ صاحب مجمع الطاف بیکران و منبع اعطاف بے بابان و ام عنایتکم
 بعد توضیح مراسم سلام نیاز مندی و استحصال موصلت خلعت پیوند سے کہ زیادہ از تحریر و تقریر است
 لہذا از کثرت بخش در گذشتہ و منحصر بروقت و شتہ ہر عا سے لایدی سے پرواز و روبرو و نیاز کین
 بفضل اکرم الاکرین مع جمیع کہ وہ قرین خیریت است و فرودہ صحیح مزاج مع وضع بشر لہ
 لیل و نہار از در گاہ کردگار نیکو طلبگار و دین ایام سمیت الطاف نامہ مواجات شہامہ
 مشعر طلب شادی بر خور و ارالہ ہند پر سادہ تعین ساعت شادی کتختائی بہا چہ شہ سودی شہی
 مصحوب سٹی جہام و رود کرم فرمود و افراح موفور و شہام نامہ محصور بحصول پیوست عز و جہل
 ذات ستودہ صفات را ہواہ باین یاد آور سے لائنہا و کرم گستر ہی بے ملتہا ابدالہر سلامت

باجیت ذار که تهاش خاطر نیاز تا شرا نیست مستغنی ساخته که زین قلم عفو نیست قسم فرموده اند
 بار ابرو چشم مستغنی و قبول نوعی عذر نیست چو که بچنین حالت تمهیدستی و قضا ساسی
 بهمه حال متوقع ام که بساعت محدود متذکره بالا مع بر و بر همین تشریف آورده از دست کرم هم
 از بارگران سبک روش و نایب درین باب اخلاق ولی و شفاق قلبی ضرورت و آینه دره
 چشم شست آنست که درام تا حصول نعمات ملازمت سراپا افتاد بر او لطف درگاه نکست
 از صدر و رعایت نامحبات ماینا ز کیشان رایا و فرنا و کرم نما بوده باشند زیاد ایا محبت مدام بکام
 منشای صاحب مجمع خوبیهامی بنه منتهای و کرم فرمای لا انتهای زو محبت بعد اظهار کرمیهام
 مواغات انضمام متکلف خدمت سراپا برکت ام که بیان اشتیاق ملاق جسمانی که شرف مراد و کفایت
 بیرون از حیطه طاقت انسانی و به تحریر فحوائی اشواق در برادر انداختن آب دریا کافیه نیست
 و نوشتن کلمات شوق را به چنان که رنگ بیان را با انگشت شمر و ن است تا چای از آن در گذر مشته
 بگل چنین مدعای گر اید الهی و الله که ریاض خیریت رو تبارگی دار و شفق بغور فحصد
 که چند قطعه نیاز نامه متواتر بدست روزنگان آنصوب بخدمت ساسی ارسال نموده بودم الا انجا
 نیاز نامه انتظاری کمال کشیدم بقولیکه الانتظار انشد الموت فقول الله الهی ان حیر که خاطر است
 آمد آخر زینس پرده تقدیریدید یعنی از فضل باغبان حقیقی در ریاض نامحبات سبار تاز و رونق افزوده
 گشته و بهر طرف غنچه خاطر شکفتگی آورده که نامه عنبرین ششامه بدست رام پر ساد و در دوشه مر و
 واد محبت و مودت و واد الله تعالی حریقه آن شفق را همیشه از فضل خود سرتیز در میان واد
 و تاد و مودت واد ملاقات و واد بعنایت نامحبات بصحابت مومنان آیندگان آن فرج تسلی شود
 شادان و فرحان می فرموده باشند

آرزوی حصول ملاقات بجا آید کہ ہر نفسیہ آن فی خامہ راسد بہ ہر گلو و سوراخ و پہلو و استا
مفسر و راسے عطرا تنہائی گروا یدہ سے آید الحمد للہ کہ غنیمت ہے جہان میں تا تحریر قریب ہذا البتہ آریہ
عین شمیم افضل الکریم کہ نخل ہند کاستان آفرینش است شگفتہ و خندان باد رنگین نائشکین ہما
کہ از ہر ان بار خود بوسے شفقت و یکتا دلی سے واد چہرہ و منور افروختہ مشام روت را موعظ گروا ید
و غنیمت دل پیار منزل از نسیم مضمون بشاشت مشحون خود گل گل شگفتا نیک کیو حقیقہ آن حدیقہ
خلت وارتباط را با این یاد آوری بے منتہای سر سبز و زیان و آشتیہ شجرہ و مراد بی مقرر گرداناد
ترصد کہ تادوست واد معانقہ جسمانی مشام آرزو را بر وایج گلارستہ نامبات مجنہ و محض سے و شمشاد
مصرعہ حصول خطا بولصفت اللغات ہنر زیادہ ہے

باب پنجم در بیان مکاتبات اونی

شجرہ شجرہ رنگانی بر خور و ارقرہ العین زاد اللہ عفو و قدرہ بعد استدعای عمر و دولت سعادت پند
واضح با و خطوط ایشان خانی درین تکلیف روزمرہ حرکات پایمانی می نمایند و آن سخت جگر پیچ غیر
تنج و بلطم نمی گیرند و فرو کسایت کے تواند و او تسکین بے قراران را بد سبحان خشک جھرت سے و ہر
مشتاقی باران را بد سبحان اللہ العزیز را با وجود فرائض توکری را قمر با خرج فرستادن و شوارا گریہ و نیاز
و خوف عاقبت باشد برای این جانب خرج معقول بفریب بند درین سن ضعیف تکلیف گوار نیست
و سبب شود و آن بر خور و ار خوف خدا را خوب خیال دارند زیادہ و الدعا فقط
برادر عزیز و افر تمیز بر پایہ سعادت و شادمانی پیرایہ لطف و رنگانی مدغم و بعد و عا سے ارتقا
عمر و دولت مطالعہ نمایند احوال اینجا سبحان اللہ و خرمی مزاج آفرین از گاہ بجا خداوند تعالی
ہمیشہ نیک خواستگار است شادی کا خیر نور چشمی بستی و بیج بدی بیساکہ قرار یافته است
چند روز تابی ہند و پامین پنجم ہج گندہ و بار یک یک من و دو من پنجم روغن زرد و تدبیر خرچ کردہ

در عرض نهفته رخصت گرفته بخت بهایت چه که ازنا ضعیف هیچ شدنی نیست زیاده عمر از وفات ^{مستاد}
 فردیه شرافت و کجاست و قوی گنگست و قزاست متوسط المرام پیش و کام باشند آرزوی دیدار
 راحت آثار جمال با کمال که شمع جلال اقبال پروانه اش با و مشکشف ضمیمه سعادت تخمیر نموده
 می آید خط مسرت غلط مع مهربانی نامه طحا کران آمد با یخ بخت خوشی حاصل شد موافق تحریر لایقا
 شاد و منظور کرد بادش با و همگان مشیم مانند پهلوان از بلوه گرسه دست بر خور و در تال ماند
 در حالیکه انکار تلک و اقرار ترسیل مبلغ با نصیر و سپه ابلهان دشتن در لکن از بخت و پنج روز بیشتر
 طحا کران نوشتند در اوقات که مبارک لعل آمد با موافق تحریر آغز ساعت شادی باقی است
 لکن تمام و کمال روانه کنند در صورت غیر کار بهتر طیار طقل نعم البدل خواهد شد و دانند کار او اند
 زیاده الحافل تکمیه الاشارة

بر خور و از بخت بیدار بلند حوصله کامکار طول عمره بعد و عاصه نیک اختری و طالع اسکندری
 مطالعه نمایند بر روزنامه و پیغام بدست و زبان قاصد از خانه آمده نوشته بود که بخت لاله فتح چند صفا
 شادی کار خیر روز استی سدی اساطیر در پیش و بشیران نزدیک و دوری رسند و خواهند رسید
 و مجمع نسوان عالم بر آوری شهر خواهد شد و همه حلیات و کلیات طلای و نقره و ساده و مرغ پیش
 نه تن و پوشاک زرین و عریس و عریس مقابل و جو و گز و خان و پنجم و ک جوری کرن پهل
 با وصف تقریر و تحریف فایده بسهل از کار می هست کاری آن طرف هنوز صورت نه نسبت وقت
 پیشانی و حسن ظن در رسید ازین جهت مبلغ پنجاه روپیه نقد و پنج جفت کرن پهل برای آوردن
 نگین و کندن مجید و هم بعد با بسته و فرستادن نگین باور و ساده کار و حاصل کنایه
 مع جوری ششم کرن پهل و ساخت زودتر از زود و هر چه بجهت تمام هزار و دویست و پنجاه
 میباید شادی و ریخارسانند تا کید و اند

برادر عزیز از روانم به خط خلاق مکرم اکرم باشند ساکنین تمنا و عنفوانی از می رنگین وار غو به
 مراوات فروغ جوانی تا ابد معهود پیر زیبا و پورو و ستیارام قاصد و نانه قلم غیر وقت پرسیدن
 قلم احوال پوست کنده بیان کرد که با وصف تحریرات نصایح چند و چند در عالم عنفوانی
 بعد طعام لذت بخش جناب والده و عمه و دراز کشی خواب غفلت شیطانی و سبقی از اوراق
 گنجینه و عشق مهره شیرین و صحبت او با نشان خراب بشرباز و نیک و پیداشدن آندم بالخص
 هم نشینی و در حالت بیافتن از خانه متصرف قرض و تقاضا سے قرض داران مقام تنگ کشیده
 طعام نخورده شب در فکر خواب نآمد پس معلوم شد که دولت علم قدیم از خانه پاتراب کرد و آخر
 گنجینه و دارائی و شطرنج بهرامی بنا کاسه تمام نصیب شدنی است صبحم گرسنه و تشنه و رات
 بازاری بسیار در سه رفته چیه وید که چارپایه خر و سه دست طول و عرض یک نیم سوت و دو صورت
 فتنه لطفک حکم نیم خوراک و پیره طفلان مامور خر وقت در بار حاضر شده بعد عرض حال
 و استر شاد و و تلنگه براسے گرفتاری حاضر شدن ایشان جناب اعظم فرستاده اند عرض آن
 مزه داری در اینجا خوار سے بخوار هندیافت زیاد و عسر دراز با و فقط

برادر بیکان برابر شیر برشته بخت بلندی و درویشی افادت و از جمندی زید الد عرقه حاصل
 حیات دوام از تیا کج اغصان طوبای مرام مستدام روزی با و توقع که بفضل متعال شامل
 خیریت و جمعیت بوده باشند از اینجا که عالم جوابی و دیوانی و حقیقت دیوانگی و تا فراوانی می زنم
 ضرورت را با وصف عقل و دانائی و بینائی آفت آسمانی سے و نندای گل کجالت طفلان
 و دختران و گیلیان و خانمان همه تن شما مارا بجزوات عزیز که ام مادر از حقیقت است سنے دند
 که قرض کار خیر بار گران فقط و باقی هستند امیر نه و زیر نه فقیر سر انجاش مکرام وقت و پرده
 اغماض داشته محض منیر است نروم هزار روپیه جا ندا و است براسے همه تن طفلین است

خصوص ہر اسے ایک کار عقد سحرین نیست ہزار خانہ زنند و مبلغ پانصد روپیہ دین پانزدہ روز
بفرستند کہ ازین فیض فراغت یافته شود ورنہ مبلغ دو صد روپیہ با من و شرک جلوہ طلب ہائند
مع لفظ جنس خود بملک غیر نقل خواہم ساخت او اندکار او اندرین بدنام نخواہم شد زیادہ دعا
بر اور خجستہ سیر از جان بہتر بلند اختر از دعای عمر بر خورند دعا سے ارتقای کامکاری و خردگر
و از یاد بختیار سے مطالعہ نماید خط ایشان با استدعا سے تقسیم برگزیدہ و در شہری و جدی
چہ مواضع و چہ زمین و چہ باغات و حویلی ہمہ چیز با رسیدن ختم و در جناب والدہ صاحبہ معظمہ
صغیر است حال بد ریافت آمد لا آن برادر خوسال را چہ کہ در شہر و سیماہ امتیاز تفرقہ دارد
و در حیات بزرگوار محبت جانین برابر مشہور و ہم مشہور جان است وفات جناب را
عوضہ قلیل منقضی گشتہ بان اگر از مکاتبات نوع شک و شبہ بودی تا مقام شکایت و جب بود
وران ہنگام مارا ہیچ شکوہ نگشتی بجناب والدہ ماجدہ التماس نمایند کہ بظہر غفلت از گوشش
ہوش بر آند کہ بندہ پدر را بروقت شادی کردن معروض ساختہ بود الا جناب بکجایات خود کاغذ
بنواہی از ہر خود پیش رئیسان و حاکمان ترکہ جمیع برادران زیب قلم فرمودہ بودند ہمان قدر
خواہند یافت زیادہ عمر و راز باو

محل بہار چین کامرانے مل بہت شمار داغ شادمانے فرزند مولچند بچہ جاودا نے بہرہ مند باشند
بعد ترسیل دعا ہا سے عمر خضر بدرگاہ بی نیاز و تجمل آرزوی حصول دولت قارون بکفرت کارنا
روشن را ہی عمر بر باد خط سرت سخط ملو با استدعا سے تقسیم ترکہ و رش نسبت با بنیاد نہ
بجواب خط نور چشم موتی لال رسید داغ خوشی رانسی پریشانی وادبارک اللہ بر ایشان
آن سبر خردار آفرین صمد بار و بد استند کہ این تحریر یاد رہی بنا شد مدت است کہ ہشت طفل
از بطنم خدا و او ہمہ کتھا گا ہی کیے بجواب ہم اگر شکایت من کردہ باشند بجا بود کہ بنادنی

تمام شکوه نوشتند اگر تحریر و الگ گرفته چه دانائی کرد این تحریر مورت اعلیٰ مولم حاضر بلکه تحریر پریش
 همه ملک ریاست گواهی و تراضی مادر حیاتش پیش خود و اسم اگر عافیت ایشان و شریعت
 و شاستر بر نگارم بر اسے اکل مشقت ذات یک فرموده شکست میخانه نخواهند یافت غیر این در
 معاف آئنده را این همه دانه خوردنهار با دانی نفرو سهند زیاده والدعا

برادر بجان برابر سرور عالم سرور از دور بینی و انش و در حفظ الله تعالی سائیکین نمانی رنگین
 مراد نشاء الین معور و لیز با دور و در و شبته تبقریب بچندان عزیزان و لاله لاله بالا پر ماهیو
 طوایف و محفل افراح منزلی مجمع برادران بزرگ و همزنی مجبان شکسته تراز بوسم و فی و قصص حسیله
 لولی و همان تان رنگ و تال مرونگ و ساز سازنگ دل همه تن نظار گیان اجالم سرور و سرور
 و ران حال ایشان و لاله هر بر ساو محب یکجان و دو قالب و طرفین شوق و آرزو هر دم غالب
 و ران زمان ادب و لحاظ بزرگان و باران بر طاق بلند گذشته کلام سرخ نظر این بی رخ مرغ عیان
 که دانا یان شتر آب خراب گفته اندام و زکمه عرصه سه روز گذشته جانین را نداشت کشیده و ملاقات و وقت
 از عوالم شهرت پذیرفته کجا شور اشوری و کجا این بی سنگ عالم سرور و دایما تصور و رین و در رخ نور
 مناسب که انعمیر آب خرابه خندان غدا با هم نایید و در خیال باین سرور و کجا نوده و غایب از یاد و جزو حیات چه بقلم آید
 شمره زندگانی شمره جاودانی بکرم سبحانی خرم باشند شعر کیان خیل رنج و غم ضبط افغان چسان کنه
 تن همه داغ و غوغا شید پند کجا کجا نهم با ستماع خبر خبر مرز و گه غنچه نماند گفته مرا و یعنی و و یعت
 حیات صبیح بگر بوز که کله واره جنت و خواب نوشین غنوده خانه صبر و فدا را و میران ساخته که خبر
 شمه از ان سینم قلم هم چاک می کرد و ظاهر است که حال عزیزان زیاده تر سوگواری خواهد بود و لکن
 چون از مرضی آله انسان را جاره نیست سنگ صبر بر سینم گذشته هم ملکه عزیزان هم بصیر و حکیم
 و آئید که این مرض لا وارا غیر این علاج نیست هر دو کار والدین را صیح و سالم و از نعم حقیقه

دو حصہ ہوا وہ ایک حصہ انداموں پر اور دوسرا حصہ ہڈیوں پر ہے۔ ہر حصہ کو اپنا خاص کار
 ہر سینہ گذشتہ اشک غم و الم از دیر با سے ہر ایک با ستین شفقت پاک نمایند و آئندہ امیدوار با
 پروردگار نعم البدل آغوش عسزیزان را نقصانے نخواہد شد شائبہ مقصود و رکنا خواہند یافت
 بر اور عسزیزان جان راست قول و درست بیان احسن اللہ شانہ پس از فراوان دعا سے تمنا سے
 دیدن و دیدار فرحت آنا کر جنس مطلب را بمنز ان بیان سے پیایہ حصول است نامہ فرحت انھما
 دل را شکستگی و ہدیر یافت خارجی مقدمہ ریاست طبیعت را پیر مد کے وغیرہ امن ایضا چنان کہ
 کہ بیانش لاؤ کہ صدف کہ با وجود قبضہ داری عرصہ و از ناکام اسے حکم مناسب فقر و و و نامہ بر او
 بد سیرام کہو کہو کہی مقدمہ نمود بدستہ بعد کہ زانین اپیل یک وکیل و جبہ اول بنا پر بروی مقدمہ نہ
 مقرر نمایند و از در گاہ کریم کار ساز مصرعہ کہ دارا سے خلق است و داناسے از د امیدوار باشند
 کہ بالضرورت ازین مقدمہ عزیز را فتح یابی نصیب خواہد شد کہ جب فقر و مشکلی نیست کہ گمان نشود
 مرد باید کہ ہر اسان نشو و این مصرعہ ہم ہر سح نقش سے مجتبیٰ عجیب چیست زیادہ از زیادہ
 لاله صاحب عزیز بجام سرمایہ حیات مستحارم زاد عمر و در حمتہ بعد دعوت مزید حیات و علو درجا
 کہ مافوق الحدت مہربن را سے سعادت پیرا سے با و بر خیریت انجام کرم و خوشنود سے
 خاطر آن بجان برابر مع اصغر و اکبر از در گاہش ہر صبح و سا خواہی نگارم قبل ازین قیہ مع خیر و عافیت
 و کیفیت اینجا بطلب قلمدان چو فی فیض آبادی بوجہ نمونہ فسر ستادہ سابقہ ہر دست مناکا
 روانہ ساختہ بودم مگر بوجہ عدم قیام العزیز سرمایہ تہیز آدم مذکور از اسما و پس آمدہ و ہنوز انتظار
 اجوہ نمودہ اکنون باز سے نگارم کہ قلمدان پدید از خوشنما سرمایہ طیار کسانیدہ زودتر از و ہر دست آدم
 بفرسند و از یک ہر صبح و قرطاس سعادت اقتباس مفرح سازند و در بنیو لایہ خور و ارشیو ہر سادہ
 بعارضہ لرزہ و بخار چنان بیمار گردیدہ کہ تا ہفتہ طبیعت شان بجال ضعف ماندہ این موجب

که وید بر او رم را باین سعادتمندی بسیار از کواکب و کائنات که از قبل ازین قیامه بچواسب غریبه تر میل نموده بودند
اغلب که بمطالعہ عزیز در آمده باشند و از تحریرش ضمت و نقاشیست که ال کلمندی طبعیت جناب سجاد صاحب
در یافته و لم را بتیابی شده لازم که حال شکستگی مزاج جناب و صوفیه زود و تجرید و آینه بر آهسته و از حسنی
از کوائف حسنی منتظر را بدو و لم را شادی نموده باشند که سر و کمر طبع هم صوفیه است و یاده و از دولت لایزال و بی
بر خور و از نور نظر بلند اختر زاد اندر دهر دل و عطر از دقلم و عیار و از بر خیریت اینجا که بحساب اوقاف و صفی و سواد
نواستگار غیر و عاقبت انحراف بر پوسته بدرگاه شست از دست و از و عزمه و شکا بر هیچ خبر از آن نیست بگر
بر یافت نرسید زین ممر شام و بحر موجب تفکر بر امون خاطر که وید و این معنی بر صوفیه که ال کلمندی طبعیت و این
بصحابت مردمان معتبر تر و آن فرخنده اختر فرستادم که باین نظر که آینه آن خسته میر و لم مضطرب و صحت که وید
کرم گستر لاله گوری شکر خشت سفر عالم جا و دافیه بسته شد و چنین امر ظهور نماید و اینون باز می نگار
که از کوائف خرمی مزاج مطلع سازند و عادت سابقه ترک نمایند آینه اختر بر مختارند

بر او رم بلکه بهتر از او رسم بظلال و دستان باشند و عای عمر ابدی و درجات مزیدی مطالعہ خاطر آن بلند اختر زاد
بفضل اکرم الاکرمین درین ناحیت بعافیتیم و خرمی مزاج فرحت آبلج آن شجسته خصال پیوسته از درگاه
و او زیهال نیکو خواستگار رقیبه بهجت ضمیمه مع کوائف آن وید و جمیع صفات و کبار رسید شادمانی و کامرانی
بمصول انجامید عزیزم را باین سعادتمندی بسیار از وید و او را در ارج کبار وید و لازم آینه هم رحم کتابت
باین طور جاری مانده خوشنودی خاطر و درین و التماس از حواضت زمین پر کار دارا و

خاتم الطبع نفس نیکان و لون اصد سباس که نشانی ندرت آرای سی به نشانی برهاسی فارسی زبان
تصنیف نثار افروز نگار نشانی برهاسی صاحب اورنگ آبادی حسابی بای مصنف موصوف بمقام لکھنؤ و طبع
نشانی نول کشور محله حضرت گنج در راه نویز شراع مطابق با ذی الحجه ۱۲۹۹ هجری بمجله الطبع آراش پذیرفته

१२२४

१९१५

This book is due on the date
last stamped. A fine of 1 anna
will be charged for each day the
book is kept over time.
